

Αντιγράφοντας εαυτούς...

Επαναλαμβανόμαστε, όπως, άλλωστε επαναλαμβάνονται τα φυσικά φαινόμενα και δυστυχώς οι ακραίες καταστάσεις που τα συνοδεύουν εν Ελλάδι, με διαρκώς μεγαλύτερη συχνότητα, τα τελευταία χρόνια.

«**Τα ακραία** καιρικά φαινόμενα¹ όπως τιτλοφορούνται τα ξεσπάσματα της φύσης, υπογραμμίζουν –κατά τρόπο χαρακτηριστικό και μη αμφισβητήσιμο– τις ακρότητες των ανθρώπων. Τη βάρβαρη κατανάλωση της φύσης, την εμμονή στη μετατροπή της σε απόθεμα πλούτου, τη συστηματική διολίσθηση σε καταναλωτικά πρότυπα και κοινωνικές αξίες, που οδηγούν αναπόφευκτα σε συγκρούσεις μαζί της. Η φύση δεν εκδικείται, απλώς παλεύει να πάρει πίσω το χώρο, ο οποίος της ανήκει και που οι άνθρωποι επιχειρούν να απαλλοτριώσουν βίαιως. Η φύση δεν προκαλεί, απλώς λειτουργεί μέσα και κάτω από τις συνθήκες τις οποίες οι άνθρωποι διαμορφώνουν απερίσκεπτα».

Και επειδή κάποιοι εμμένουν στη «λογική» ότι απέναντι σε ακραία φυσικά φαινόμενα, κανείς δεν μπορεί να σταθεί με επάρκεια, θέλοντας έτσι να αποσείσουν ευθύνες που τους ανήκουν, θα απαντήσουμε, και πάλι αντιγράφοντας εαυτούς:

«**ΑΚΡΑΙΑ** και η μελαγχολία μας² παρακολουθώντας την απόπειρα των θεσμικών υπευθύνων να αποσείσουν την ευθύνη του ρόλου τους, προτάσσοντας και διακηρύσσοντας τον ηρωισμό των ανώνυμων συμπολιτών μας, που κατά κανόνα ξεπέρασαν όντως το ανθρωπίνως αναμενόμενο (...)

ΕΙΝΑΙ, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη, η εξαγωγή αποκρυσταλλωμάτων εμπειρίας και συμπερασμάτων προκειμένου να δημιουργηθεί στην Πολιτεία μας ένα αξιόπιστο σύστημα διαχείρισης φαινομένων που είναι μεν ακραία αλλά αναμενόμενα. Να απομειωθεί στο μέγιστο βαθμό το στοιχείο του αιφνιδιασμού.

Η ΑΤΤΙΚΗ, για παράδειγμα, έχει άμεση ανάγκη από σύγχρονο Σύστημα Μητροπολιτικής Διοίκησης.

Η ΦΥΣΗ, το πολεοδομικό συγκρότημα, η κοινωνία, η ζωή γενικότερα, λειτουργούν κατά τους δικούς τους κανόνες και όρους. Δεν παρακολουθούν τη λογική των αρμοδιοτήτων και των διοικητικών ορίων των Κοινοτήτων – Δήμων – Νομαρχιών - Υπερ-Νομαρχιών -Περιφερειών ή των θεματικών αντικείμενων Οργανισμών και Υπουργείων.

Η ΕΘΝΙΚΗ Οδός, είναι οργανικό σύνολο επιμέρους στοιχείων και η αξιόπιστη λειτουργία της (και χρήση βέβαια) προϋποθέτει σοβαρό –συνεκτικό - υπεύθυνο και συγκεκριμένο σύστημα Διοίκησης - Διαχείρισης που να μην επιτρέπει ασάφειες και παλινωδίες στις αποφάσεις και διάχυση ή μετατόπιση της ευθύνης.

ΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ συνεπώς για τη συγκρότηση των προτάσεών μας και ας προστατευθούμε όλοι από την «εύκολη» κριτική. Το θέμα αφορά όλους μας. Δεν πρόκειται για πρόβλημα που μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνη, η οποιαδήποτε Κυβέρνηση. Πρόκειται για Νοο-τροπία. Η Κυβέρνηση όμως έχει την κύρια ευθύνη και οφείλει να αναλάβει την πρωτοβουλία για την πρόταση των αναγκαίων μέτρων σε όλη την κλίμακα της Διοίκησης της Χώρας.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ, υπάρχει ο κίνδυνος της θεωρητικοποίησης, της ιδεολογικοποίησης των αδυναμιών μας και της επιβράβευσης της ραθυμίας του συστήματος που, ως σύστημα πλέον, θα σαρκάζει λέγοντας: Ε! και!».

1. Γράφουμε σ' αυτή τη στήλη στις 2.9.2002 με αφορμή τις πλημμύρες στην Αττική

2. Γράφουμε, επίσης, σ' αυτή τη στήλη στις 14.1.2002, με αφορμή και πάλι ... ακραία φυσικά φαινόμενα